

кътъ на кадийтъ, било то подъ възникъ фесъ на чорбаджийтъ, било у граждани на или у юношата и било то на копецъ у учителя.

Преди да завърнемъ своето обзъръне върху съществуващиятъ редъ (ли по-добъръ: передъ) на работитъ у насъ, по-неже бѣхмъ си прѣла тамъ, отъ дѣто не виждамъ за нѣколко днѣса да захапемъ, ний, съ прѣийтъ брой на «На-прѣдъкъ» видѣхмъ добръ да прѣставимъ на нашитъ съотечественици борбата, съ която прѣдѣжи да си бори българскитъ нашъ народъ, ако иска да отиде на на-предъ. И тъй, нека осмѣдуваме.

Българскитъ народъ, ако иска да у-станови своето съществуване върху не-законни основи на разни своитъ си-ли и като могъществено дѣрво да пу-се дебели корени дълбо въ земята и да се издигне и расклои расклоно въ въз-духътъ, — трѣба да издържи четворна-та тази борба.

1. Борбата противъ естеството.
2. Противъ просѣвъ произведенья на естеството.
3. Борбата противъ странната индустрия и търговия.
4. Борбата за правилното уреждане на вътрѣшнитъ наши общественни и гра-ждански отношения.

Противъ естеството има да се боритъ чрезъ земедѣлнето си, за да изважатъ изъ обитаята му всичкитъ ония плодове и произведения, които възвоятъ наше-то отечество между най-хубавитъ и най-богатитъ страни на свѣтътъ.

Противъ проститъ естествени произ-ведения трѣба да се боритъ чрезъ ин-дустрията си, за да ги преработватъ и да ги прѣвѣтъ способни за всякоднев-но употребленье въ животътъ.

Противъ индустрията и търговията на страннитъ има да се боритъ чрезъ собственото си общо народно отъ-ченье противъ изнураването на страни-нитъ индустриални произведения въ пол-за на изнураването на собственитъ наши български подобни произведенья.

А за правилното нареждане на въ-трѣшнитъ наши общественни и граждан-ски отношения има да се боритъ чрезъ преобразоването на нашитъ общини и чрезъ собственото наше тѣлѣние на-предъ за да се пазятъ тояко законитъ, които е прогласило правителството на Н. В. Султана.

Между четиритъ тѣзи борби, които ни прѣдстоитъ, въ първата отъ тѣхъ, — въ «земедѣлческата борба» ми ний най-яки, и въ нея ний сѣмъ успѣли. Нашитъ народъ, като клонъ отъ еленико славянско племе, отъ край — съ както се възстава на позорището на стория-та, възстава е като народъ земедѣлче-ский. Обработването на земята е пър-виятъ слой, е основанъето на данъето у всичкитъ народи. За добра естъ у насъ това основанъе са отъвржда още повече чрезъ неуморното трудолюбие на нашитъ народъ, което е характерни-ческа негова черта. Българскитъ народъ до сега е получавалъ главнитъ докове, които сѣмъ го питали и му сѣмъ поддържа-ли животътъ, — отъ борбата си противъ естеството, — отъ земедѣлнето си. И въ тази си борба, той са е доволно осъ-вършенствувалъ самъ чрезъ собственитъ си наблюдения и опитности, тѣшото въ това отношенье далече е надминалъ всичкитъ си съседни народи на Исто-къ, като: Турцитъ, Гръцитъ, Арменитъ, Сърбитъ и Румунитъ. Днесъ обаче вси-чкото наше осъвършенствование и отли-чаванье потѣмнитъ прѣдъ осъвършенству-ването и отличността на европейското земедѣленье. Защото днесъ не стиги само да се боримъ противъ естеството както до сега, а трѣба да са научимъ да ва-димъ изъ обитаята му всичко онова и въ-такова количество, както знаятъ Евро-пейцитъ да правитъ това. На прѣмѣтъ: Европейцитъ испитватъ земята си и го-рятъ си, та изваждатъ изъ тѣхъ вси-

чкитъ минерали, които могатъ да са употребятъ за човѣческа полза. И ний трѣба да направимъ това. Европейцитъ гледатъ да не оставятъ него малка чесь отъ пло-ороднитъ си страни, безъ да ги обработятъ и безъ да имъ получатъ по-зитъ. И ний трѣба да постигнемъ тѣ. Европейцитъ чрезъ разни искусствени мѣрки уживатъ да осмѣватъ плодороди-то на земята си и чрезъ разни машини умѣятъ тѣ да икономисватъ време-то си, трудитъ си и разпоскитъ си. И ний трѣба да последуваме прѣмѣтъ имъ. Трѣба бо да са убѣдили че е-тъ ако постигнемъ ще можемъ да осигуримъ въздржанъето на земедѣл-но си, т. е. на прѣмѣтъ оня слой на-испованъето на нашето зданье, и че той само ще имъ даде най-необходимото усло-вие за удръжанъето на животътъ и на оживѣнето на нашитъ народъ.

Освѣтъ земедѣлнето — и въ втората си борба: «за преработването на про-ститъ естествени произведения», — ний бѣхмъ доволно успѣли. Нашитъ много-бройни градове и голѣми села сѣмъ сви-дѣтели на народната и самостоятелна-та наша индустрия. Тамъ дѣто нѣма индустрия нѣма нито градове, а има са-мо села и селени, които живѣятъ въ-продата и са боритъ съ нея. Имен-но въ тази епоха: отъ паданъето на българското цѣство, отъ когато са пре-къснаха сношенъята на нашитъ народъ съ външнитъ естъ, — въ тѣхъ имен-но епоха са и азиха индустриалнитъ наши способности, които въ стѣснен-нитъ си краи, сами си пробихъ пътъ и закачихъ да преработватъ естестве-нитъ произведения. По-неже въ вре-мѣта на бѣлг. царство изване сред-на класа (tiers etat) т. е. гражданство-то. Тогава имаше бояри и войводи и-маше и селени. Последнитъ подмиря-хъ почти всичкитъ си потребности сами, а бояритъ и царскитъ дворъ са китя-хъ съ по-истинчѣнитъ индустриални про-изведения на Гърцитъ. Имене търговия-та за изнураванъето на чуждитъ произ-ведения за прѣмѣтъ ний, по ин-дустрията наша народна не е съществувала почти. Тѣй нашата индустрия успѣ да постигне за да преработва външнѣ, ко-жата, воскътъ, дървото, жѣлзото и пр. и да ги прави способни за по-истинче-ний животъ, топрѣвъ въ последната епоха на народното наше мѣтвило. Иийга човѣкъ, додѣво самъ той, човѣкъ-всина поимнитъ още за широкото влия-ние на народната наша индустрия вър-ху. За да си помогнемъ и да си възвр-ху всичкитъ съседни земи и народи, трѣба най-напредъ да. Нашата индустрия като са подигна дѣрвотината на лѣтата въ една степенъ на съвършенство и цѣвъ-която сѣмъ спровалени, както и всички-произведе външната търговия, т. е. нѣтъ прѣпятствия съ които има да са бо-истеството на собственитъ наши индуст-риални произведения върху всичкитъ съседни земи и народи. Българскитъ тър-говци минуваха съ тѣзи наши индуст-риални произведения въ Влашко, Сърбия и Босна, и дору по всича-Малина и други нѣкои условия, безъ които-азия и ги изнуравяхъ. Обаче това на-Европейцитъ могатъ да ни удаватъ, ше индустриално господство върху насъ безъ кѣто ний не можемъ са изба-токъ престанъ и угасна щомъ са еви, не можемъ испува надъ злочест-европейската конкуренция. Ударътъ, който си отгоръ.

Първороднитъ прочее слѣдствия отъ нашеството на европейската индустрия а) тя представи множество новы индустриални произведения за употребленье въ истинчѣний животъ, за които и б) самитъ ги производения, които изработвахъ ний, представи ги та по хубави и въкогда и по ефтини. За отбѣсва-на такъвъ едно ужасно нашествье а-едно средство; то е, гюмрюкитъ щѣ, т. е. да са парализува чрезъ гюмрюкъ успѣхъта на странната индустрия — дѣто вътрѣшната индустрия на дѣр-вата не са въземе самостоятелно за-може и безъ гюмрюкъ да прави и-куренция съ странната индустрия. И-шето правителство обаче и даде нѣ-во внимание на тѣзи съображения, ро-ятно споредъ обстоятелства които-го накарали да постѣхъ ний. Невѣ-

дѣхмъ ли Европа почти цѣла че стапа-за да ни избави отъ робството съ кое-то ни заплашаваше владѣтелтъ на Си-биръ и да отвори вратата на Исто-къ за свободното вхѣждане на европей-та цивилизация? Не чухмъ ли утѣрване-ти всичка тя единогласно съ чувсто-за високочовѣколюбие, че свободата, свѣт-лостъта и бѣса принудено да са под-телство изискванията на Европа и да-чии широмъ границитъ си на тър-отъ пѣйно и индустриално нашест-съ което положи върху нейнитъ про-дѣния гюмрюкъ, който едва ли тѣжи-рху тѣхъ. Но какви бѣхъ слѣдствия-та отъ това? — И най-напредъ вси-китъ источни народи, а между тѣхъ и ний, подадохмъ си за по-истинчѣ-тъ и по-разнообразитъ прѣмѣти на-Европейцитъ — а нашата народна ин-дустрия за да пропада. Отъ другъ стра-ня и суровитъ наши произведенья, въ-най голѣмата си частъ, вънѣто да са-изнураватъ отъ мѣстната наша индустрия, както бѣше по прѣди, вѣчатъ са-въ Европа, дѣто са изнураватъ отъ европейскитъ фабрики. Това извачанье, разурѣва са улеснява са чрезъ голѣмитъ и многобройнитъ средства на съобщенье-съ Европа, на които устроенъето са-допуска отъ нашею правителство. Ис-тина е че всѣдѣстѣе на голѣмитъ изнек-вания на нашитъ сурови произведенья отъ-страна на Европа земедѣлнето у насъ са поосили и производителността на зе-мята ни са умножи, — но това осил-ване и тази производителность ще са-за до едно недалечно време. Всичкото богатство на нашата земя и всичката и-производителность не е освѣтъ малка ха-ка въ бездѣлностъ гѣрдо на европейскитъ фабрики. Нашитъ народъ работи земята и-граби производителнитъ и капиталъ, но-безъ да патѣкмана зетото, и безъ да и-подхранва силитъ чрезъ тореньето и пр. И ето че нашата земя губи отъ произ-водителността си. У насъ онаякъвѣтъ-противъ «лошитъ годни» и противъ «неберекетъ» са умножаватъ. «Господъ и дигналъ берекетъ!» думатъ наши-въ простодушни Българи. Не! Господъ-истинтъ, но ний не умѣемъ да са-боримъ противъ злитъ обстоятелства кон-ий животъ, топрѣвъ въ последната епоха на народното наше мѣтвило. Иийга човѣкъ, додѣво самъ той, човѣкъ-всина поимнитъ още за широкото влия-ние на народната наша индустрия вър-ху. За да си помогнемъ и да си възвр-ху всичкитъ съседни земи и народи, трѣба най-напредъ да.

Нашата индустрия като са подигна дѣрвотината на лѣтата въ една степенъ на съвършенство и цѣвъ-която сѣмъ спровалени, както и всички-произведе външната търговия, т. е. нѣтъ прѣпятствия съ които има да са бо-истеството на собственитъ наши индуст-риални произведения върху всичкитъ съседни земи и народи. Българскитъ тър-говци минуваха съ тѣзи наши индуст-риални произведения въ Влашко, Сърбия и Босна, и дору по всича-Малина и други нѣкои условия, безъ които-азия и ги изнуравяхъ. Обаче това на-Европейцитъ могатъ да ни удаватъ, ше индустриално господство върху насъ безъ кѣто ний не можемъ са изба-токъ престанъ и угасна щомъ са еви, не можемъ испува надъ злочест-европейската конкуренция. Ударътъ, който си отгоръ.

Първороднитъ прочее слѣдствия отъ нашеството на европейската индустрия а) тя представи множество новы индустриални произведения за употребленье въ истинчѣний животъ, за които и б) самитъ ги производения, които изработвахъ ний, представи ги та по хубави и въкогда и по ефтини. За отбѣсва-на такъвъ едно ужасно нашествье а-едно средство; то е, гюмрюкитъ щѣ, т. е. да са парализува чрезъ гюмрюкъ успѣхъта на странната индустрия — дѣто вътрѣшната индустрия на дѣр-вата не са въземе самостоятелно за-може и безъ гюмрюкъ да прави и-куренция съ странната индустрия. И-шето правителство обаче и даде нѣ-во внимание на тѣзи съображения, ро-ятно споредъ обстоятелства които-го накарали да постѣхъ ний. Невѣ-

не ше са закънѣтъ да поимѣтъ цѣлъ-Исто-къ, то сѣлата въобщо дѣто едно-не съществувашъ къчмы, днесъ-хъ ги има почти всѣмъ Тамъ — въ-тѣхъ механи — селениитъ харчи и по-сѣдѣята си парца и саучи на по-ркътъ, който е майка на иичкитъ по-рци. Нашитъ села нѣтъ дѣ въ дѣнь-испадатъ въ голѣми дългови Ина села, които иматъ по голѣми дѣтъ отъ кол-кото чепатъ тѣ сами съ иичкото си. Това явление е ужасно. То показва че-нашата земя ше стигне нѣко да са-продана и пр-дава на рѣцѣ на стран-нитъ. На всѣчко това като неимѣнемъ и други нѣкои прѣпятствия които сами-си създаваме, можемъ съвѣтъ свѣстно-да са прекрѣтитъ и мириса дѣнемъ-въ гробътъ, който стои искитъ готовъ-до насъ.

Тамъ, прочее, — тамъ нещѣнно ни-вѣчатъ обстоятелствата, по-властѣта на които са намирамъ ний, тамъ не-сумѣнно ше стигнемъ ний-ако са-ми поискамъ това, т. е. ако са-ми да са рѣшимъ на борба отивъ тѣ-зи обстоятелства.

По теченьето на черовний въпросъ

Като смѣтамъ и праведно теченье-то т. е. ходѣтъ на работитъ въ черков-ний въпросъ е било и е и днѣ още о-нова което най-вече интер са въско-го който държи смѣтка за свѣтъ-то на народътъ си, ний отварямъ раницитъ на «Напрѣдъкъ» съ едно край и прѣ-во изложенье по теченьето на тоя въпросъ.

Прѣди естъ мѣ ена въстѣтъ кой-то са замѣнява днесъ съ «Напрѣдъкъ» остави читателитъ си при слурѣвъ за-едно спогодаване на Българската Екзар-хия съ Гръцката Патриархия върху де-сетитъ членъ отъ Ферманъта на устро-еньето на Бѣлг. Екзархия, и стави ги-токо какви въ моментътъ и едно вѣ-ленье въ умоветъ на наши-слухове за това спогодаване.

Истински ли бѣхъ тѣзи слухове и-маше ли нѣкакви преговори за спого-даване между Екзархията и Патриархия-та или бѣ сухо полкладанье отъ нѣкои-които сѣмъ са интересуваха да са рѣмѣти-водата, за това какви че не можѣ ка-за нѣщо толкозъ положително, а еи нѣ-ръвие вече да вѣдѣваме въ расѣви на-тѣхъ работи. Ше кажемъ само топа-вѣленье прѣдѣвика испращанто на-двѣма владѣи отъ страна на Екзархия-та, за уталожване на духоветъ тѣзи-мѣста дѣто населеньето бѣше и силно-обеспокоено отъ прѣсѣкнитъ ухове. Това бѣше една длъжностъ на Екзархия-та като духовно началство, коя длъж-ность Н. Блаженство въ отговорността-си прѣдъ цѣлото испѣлнение на право-славната Черква не можеше да испѣл-ни, ако и да са видѣ то отъ да-точка на гледанье като осждителнѣ нѣ-кое отношенье и станѣ за тоякозъ шумъ още и отъ наши нѣкои кѣ до-стопочтенъ господа.

Споредъ насъ Н. Блаженство пѣлпи-една своя длъжностъ и нищо по-че, по-работата излѣзе че кѣклицата да са-промѣкнала въ чистата печница дѣтъ-отъ испратенитъ повѣтъ владѣи вѣ-то да са постарѣе за уталожѣ на-духоветъ, поработи подъ доуги стру-кции и произведе онова нещѣпни-тско движенье въ нѣкои окрѣжии Со-луиската областъ. Отъ това въ нѣята-породени отъ реченитъ слухове осж-хъ да иматъ неприятни послѣдци, и-движеньето, за което казахмъ, да-става сериозно.

Обстоятелствата бѣхъ затруднителни, но Н. Блаженство и въ това нѣко-положенье на нѣри средство да поству-ва на духътъ на населеньето о една-страна, и отъ друга чрезъ посѣтитъ-си прѣдставления прѣдъ Имп. Цѣтел-

ство, сподучи послѣ това на ко-
са много дѣла и което от си-
най-вече ѿсвѣтува за по-
не този дѣлъ въ правс-
та черква по — штригитъ, ико-
изложж на мѣ, догматична дру-
ли са осуети. Имп. Правителство са
освѣти и работ по чеконъ въпросъ
възложж пакъ юрмалитѣ пожене.

На основа на Царскъ Ферманъ,
споредъ стантъ испорачъ припи-
тавня (исти), епархитъ Хридока
и Скопска епархия и избранныи си
народни архиереи, а останитѣ, кон-
то възвѣтъ една католическа тѣхъ,
взеха единъжителенъ туръ и узна-
хъ че, безъ да изложж поопасностъ
да бждатъ мочени отъ цвата, кои-
то нѣмъ даващ. Ферманъ, бгитъ тихо
и безшумно са разваля въ народно
сѣзание, да чакатъ спокойно да са
туритъ въ стѣне законитъ и редовни
припитавни въ тѣхнитъ епархии.

И наистъ Имп. Прителство въ
грижнитъ си спокойствіе на пода-
нитѣ си неперелото вече рѣ-
шеніе да въ дѣла предписан-
ни на чана отпелно до 10 и
членъ, общази нарѣ да са започе-
натъ тѣхнитъ вѣнания за другитъ е-
пархии, и претендиратъ да иматъ
предписанъ въ 10-членъ услвия, и
наредило да станатъ тѣ по единъ на-
чинъ тѣхнприваждъ. За да са пе-
намери и са нече никоя отъ дѣ-
тѣ разнѣсти страи онеправдана въ
свободно званичеления на насе-
леніето, и са отсѣпнатъ за испослѣ
вѣски опашки оу коюто и да е
страха, И Правителство бѣ предложи-
ло и на Архията на Патриархията
вѣска отгоял страи да испрати по
дѣв лица духоу и едно мирско.
К-то да жтвугуѣ на мѣстото при
биваеинитъ нити. Тази мѣрка тол-
кози права, каза а тогазъ че са прие-
ла ужъ нѣ дѣтвразнѣтвующи стра-
ни и не чакане освѣнъ тѣхнѣтѣ
сабвдвонно изпълненіето на предпис-
аната с Ферманъ и свѣршаніето на
тѣхнѣ поразумѣни коюто сж предмѣтъ
на този безшумствия за населеніе-
то и неривани павоболия за Правите-
лството, въспрѣтствованіето за да
са испи тази наведна мѣрка произ-
лѣзе п отъ страи на Патриархията,
коюто о знаещъ неминуемата загуба
на доминията и чрѣзъ тѣзи припи-
тавняиѣтна сѣотъ приеманіето нѣтъ
подъ ри и токре-е безрезонни извѣ-
ти, и туй нѣно помѣтзаніе слѣд-
ствие то сж изостанали назадъ ис-
тинни

Пийа не знаежъ унижено ли е
сѣвствова нѣмреніе на Правите-
лството е отложено за време, както
влобщ мисли, но знаежъ вече, защо-
то ставно отъ поведѣніето на Па-
триархъ че минутно пѣино ужъ при-
ставанъ правителственното предложе-
нѣе запитаванія не бѣ освѣнъ у-
ловка нейна страна, за да побърка
испѣлито на свѣршенитъ припитва-
ния извѣспре нѣкакъ отиваніето на
Българскаци въ Охридъ и Скопье,
догѣ дведе въ изпълненіе тѣ своитѣ
освѣршаніи. И тѣхъ нѣ да се
жежъ какю ни бѣше мѣчно и да
го вѣр, по работитъ го доказватъ и
намъ става освѣнъ да оставимъ тѣхъ
да говѣ тѣ сами.

Ощѣ свѣршаніето на миналата
годиннитѣ си наипражж вече въ
челоуе какво да правятъ, като бѣжж
нѣвѣпланѣтъ имъ, чрѣзъ провѣз-
тѣна на схизмата да произведатъ
расѣе между Българитъ и да па-
раллизъ устроѣніето на Екзархията
не можатъ да сполучи. Тѣ знаахъ
че отгвито и да е преговори върху
едно одяване не могатъ да чакатъ
оповато искатъ — сѣснѣваніето на
Екзархъ; но тѣ бѣжж единичкото още

средство за тѣхъ да печелятъ време и
да испукуватъ обстоятелствата. За туй
и люляжж тѣ работитъ така, до когато
стана явно непереложното намѣреніе на
Имп. Правителство за прекѣсване на
тѣзи распри на 10 и членъ да приведе
въ изпълненіе предписанія на ферма-
на. Отъ тогазъ на самъ напѣнтъ върли
противници прибѣгнахъ сж на друго едно
отчаянно и по-дерзко средство, въ ис-
пълненіе на коего само грѣцкитѣ ха-
рактеръ е способенъ.

И тѣй, отъ последнитѣ дни на мина-
лата година грѣцитѣ сж предпринели да
дѣйствуватъ съ голѣма буйностъ врѣзъ
българитъ отъ епархиятъ що подпадатъ
подъ условіята на 10 и членъ; тѣ, грѣ-
цитѣ дѣйствуватъ така шого или да под-
чинятъ неспѣлствено подъ своето вѣдом-
ство пакъ българитъ отъ тѣзи епархии
или да ги извадятъ отъ тѣхнѣтѣ да
ги компрометиратъ предъ Имп. Правите-
лство и тѣй да отклонятъ отъ тѣхъ не-
говото благоволеніе и както и да е да
отвърнатъ изпълненіето на приетоотъ
него рѣшеніе. Че такѣвъ е билъ и о
и днесъ повѣнтъ планъ на Грѣцитѣ,
това го подтѣрждаватъ рѣдъ стѣбития за-
поченати тако кажи въ едно време на
разни мѣста и слѣдовано и днесъ не-
уклонно.

Дѣлго би било и далечъ би ни отвѣ-
кло изброѣніето на тѣзи фактове коюто
можежъ да посочимъ за подтѣрженіе на
думитъ си. Отъ тѣзи фактове нѣкои сж
вече и записани въ стѣнновѣтъ на Бѣл-
гарскитѣ вѣстници отъ шестъ мѣсеца на
самъ: но за повечето не е казано ни-
що, а между тѣхъ има и таквитъ к-то
заслужаватъ сериозното вниманіе на Имп.
Правителство, защото въ тѣхъ на пѣл-
но са проевяватъ стрѣмленіята на наши-
тѣ противници, и опасността за насъ
отъ тѣхната продерзливостъ.

Като пропушамъ да говоримъ за ко-
воетъ на Грѣцкитѣ партизани побутва-
ни отъ грѣцитѣ владци въ Охридъ,
Скопье, Кюстендилъ и Тулча и за сму-
товѣтъ въ Велесѣ коюто възникна та-
кѣвъ печални послѣдци, и като спо-
немъ мимоходомъ само за притѣснения-
та коюто сж станали на послѣтъкъ и
ставатъ още отъ Грѣцитѣ владци врѣзъ
Българитъ отъ епархиятъ Одринска, Со-
луиска, Сѣрска, Поляиска, Водиска и
дрг. епирани са неволно на ливитъ на-
силна напавени отъ Дражскитѣ влади-
ка Юанкиия врѣзъ българитъ отъ Зѣх-
ненското окрѣжие, и на тѣзиотъ струм-
скитѣ владики Героевѣ врѣзъ Бѣлгаритъ
отъ малешевското окрѣжие, защото
сѣбитията въ тѣзи мѣста сж жквизи, ко-
то сами могатъ да освѣдѣтелствуватъ лу-
кавитѣ и лоши намѣренія на нашитѣ
враждебници. 1)

Иий са прострѣхжи тука овечко отъ
колкото изискваше цѣлѣта на изложѣ-
нѣе, но напавихми го поочно за да
възимамъ още недѣтъжъ случитъ да от-
правимъ къмъ Имп. Правителство своитѣ
умоления: да не доуща нахѣра злопа-
мѣреніи да възведатъ въ испушеніе
вѣрнитѣ му подданици и дѣвидъ какъ
по-скоро да ни избави отъ кѣвѣтъ. А
още и за това повече: да напо-
минѣтъ на нашитѣ страждущи сѣнаро-
дници, отъ онѣзи мѣста дѣ сж изло-
жени на произволѣта на грѣцитѣ, да
бждатъ предпазливѣ въ нѣтитѣ имъ
и да са нехващатъ въ клопѣтъ що имъ
поставятъ. Не трѣба никогда забравя-
ми че страсть и оторченіе нѣдѣтъжъ нѣ-
какъ на добро. само благодарнѣето сна-
сѣва общини и народи.

Послѣ това, за да свѣршѣ изложѣ-

1) За тѣзи сѣбития не са споа нищо въ
вѣстникитѣ, а споредъ насъ тѣ нужнахъ да
са поговорѣ за тѣхъ, и най-не зашто по
сѣдѣстията си тѣ сж тѣхнѣтѣ погубили и за
населеніето в за областитѣ упитали. Въ
пѣлущи са брой нѣй ше са поимѣмъ върху
сѣдѣстията коюто пѣнали, сж шѣмѣла да пред-
ставимъ оченѣлна полезността отлагоризу-
мѣтъ мѣрки и лоши слѣдствія тѣ необи-
слѣнитѣ постѣпки.

нѣто си нѣй нѣма освѣнъ да приложимъ
че въ отношеніе на вѣтрѣшното си у-
стройство Екзархията наша отъ дѣнь на
дѣнь отива по-надобро. Поне за сега ду-
ховни и мирски, коюто сѣставятъ упра-
вителното тѣло на черковното ни начал-
ство, вѣлоушевени отъ една мисль за
общенародно добро, дѣйствуватъ съгла-
сно и полагатъ всяко стараніе за пре-
успѣваніето на народнитѣ ни рабо-
ти. Главнитѣ въпросъ, коюто най-вече
занимава Екзархията и Екзархийскитѣ Сѣ-
вѣтъ днесъ, е: расправяніето на 10 и
членъ отъ фермана, чрѣзъ законнитѣ
пѣтъ на припитваніята; а тамъ е сна-
сеніето на нашитѣ сѣнародиници и отъ
онѣзи епархии коюто стѣнатъ ше подъ
гивѣтъ на грѣцкото незаконно вече прео-
бладаніе. За това Н. Блаженство Екзар-
хитѣ е имѣлъ и заверѣ въ вторникъ
пѣтъ представени и дѣлѣтъ разговоръ
съ Н. Вис. Министра на външнитѣ дѣла.

Но, разумѣва са, ше кажемъ най-по-
слѣ, че и народѣтъ отъ своя страна трѣ-
ба да е готовъ въ изпълненіето на сво-
итѣ обязанности въ отношеніе на пра-
вѣнитѣ и законнитѣ си домогвания. Е-
пархиятъ коюто имѣтъ право и желаятъ
да са присѣдинятъ на Екзархията, какъ-
то и онѣзи коюто сѣставятъ вече днеш-
нитѣ окрѣги на Българската правосла-
на черква, всички трѣба да са вѣлоуше-
вени отъ едно начало и да дѣйствуватъ
въ единъ духъ съ пѣлно припознаване
на своитѣ длѣжности, а не да са двоу-
мѣтъ и да са блѣскаятъ като вода о брѣгъ
ту о едно ту о друго и вѣнѣ. «Двоеду-
шенъ мужъ не устроѣтъ во всѣхъ пу-
тѣхъ своихъ» казва Еврейскитѣ му-
дрецъ. И, доказана истинна е че, народѣтъ
коюто нѣма извѣстни начала и не дѣй-
ствува сходно съ тѣхъ, той нѣма ника-
кво значеніе и неможе да чака добра
бждущностъ.

ДОПИСКИ И НОВИНИ ИЗЪ БЪЛГАРСКО.

Миналий понедѣлникъ обѣснѣхъ на край гра-
да на мѣстѣтъ Стойча отъ Ласковѣтъ, убѣи-
цата на В. силъ Козлова, Ласковѣтъ чорбаджия.
Както е обично въ такива случаи стекохъ ся
на мѣстото на наказаніето мнѣжство зрѣтели а
любопитни да видѣтъ и да разберѣтъ кой е и
какъвъ осѣдѣнитъ и каква му е вѣната. Раз-
бѣра сѣ туй любопитство повежда разговорѣ
по-между сичкитѣ зрѣтели, въ коюто разговорѣ
сѣ изказватъ сичкитѣ подробности и обясненія
върху вината и наказаніето, и человекъ нѣма
нужда да пѣта за да узнае кой е и какъвъ
осѣдѣнитъ, а само да слуша разговорѣтъ въ
присѣтствующето мнѣжство. И тѣй азъ слѣ-
шѣхъ и стѣ какъво чухъ да разказватъ за то-
зи момѣтъ, Стойча:

Той и двояка друга мѣчѣта сѣ уловихъ на
вторий дѣнь слѣдъ убийствѣта на чорбажи Ва-
сѣля като подозрѣтелни. Въ испитаніята дѣма-
ната сѣ признахъ че билъ другарѣ на Стой-
ча, но че Стойчо билъ грѣшилъ съ ревновѣра
си отъ прозореца и убилъ спѣлѣтъ чорбаджия.
Тѣзи двояка на основаніе на признаніето имъ
сѣ осѣдѣла на 15 години затѣрѣтъ п по тѣх-
ното пакъ само свидѣтелство Стойча осѣдѣла
на смѣртъ. Сѣмъ Стойчо не сѣ признахъ въ та-
зи пѣна, а по самото свидѣтелство на жѣната
на убийтъ, коюто казала че въ сѣвѣтаніето на
револѣра видѣла че грѣмѣвшитѣ билъ обѣченъ
съ черѣвъ елекъ какъвто носѣлъ а Стойчо, и
по свидѣтелството на признатѣтъ виновници,
както казахъ, законѣтъ осѣдѣлъ Стойча да сѣ
обѣси. Казваме закона, защото споредъ шѣрва-
тъ-бѣзъ усѣтно признаніе (тѣхирѣтъ) на единъ
виновникъ еще и съ свидѣтелството само на
сѣучастницѣтъ въ вината смѣртно наказаніе не
сѣ изрѣчало. Тѣй поне сѣ разговорѣхъ прѣ-
сѣтствующитѣ зрѣтели. Тѣ казахъ еще и туй,
че сродницѣтъ на Васѣля Козлова не билъ да-
важѣтъ крѣвъ за крѣвъ, а възложили отсѣжда-
ніето на правосѣдіето, и това видѣ сѣ да е
и тѣнина; защото на мѣстото на наказаніето,
спрѣдъ общепрѣтънъ обичай не дойде да сѣ еи
никоѣ даважѣтъ. Тѣй казахъ прѣсѣтствующи-
цѣтъ зрѣтели. Тѣ казахъ еще и туй, че този
момѣтъ, Стойчо билъ отъ честна и богата кѣ-
ша въ селото Ласковѣтъ и прѣдѣнително на-
какво зло поведѣніе не сѣ е въ него забѣлѣз-
нѣло нѣто въ нѣкой отъ членовѣтъ на родѣтъ
му. Ако това е тѣй не знаежъ; знаежъ само и
сѣ очѣтъ сѣ видѣтъ, бѣща му да чакане тѣмъ
на сѣрана сѣ козѣтъ, за да жѣмъ трупа на сѣ-
на сѣ и да го занесе въ селото у дома сѣ.

Другитѣ двѣма виновници вчера сѣ пѣложѣ-
хъ на улицѣтъ въ града сѣ написаната пѣтъ
вина на кѣпѣта на гѣрѣтъ, дѣто сѣ вѣлѣдѣше
и отсѣжданіето имъ за 15 години въ Видин-
скитѣ тѣмнѣци.

— Едѣнъ отъ военитѣ тюфѣкѣчи, като чуж-
денѣтъ, ако и Турѣнитѣ нѣмѣлъ бѣше квартира
въ една Бѣлгарска кѣша, дѣто жѣнѣтъли една
баба сѣ внучкѣта сѣ, мома 17 годишна. Прѣди
дѣтъ пѣтъли тѣя мома сѣ изгубѣла наедно съ нѣ-
колко пѣша отъ кѣшѣта на Бѣба сѣ Тукъ мо-
ма, тамъ мома, нѣма иѣ, додѣто прѣди нѣколко
дни сѣ узна че тѣя пѣскала да пригѣрне пѣла-
ската вѣра и бѣла въ дома на пѣкой чѣмѣнитѣ.
Кѣзнѣтъ, че зачѣра иѣ искарали на мѣджѣща,
даѣ сѣ таѣрѣя, и иѣ обѣкли Фѣраджѣта подъ
имѣ Фѣгѣа. Ако архіерейскитѣ намѣтѣнитѣ е
напавѣлъ нужнитѣ бѣлѣжки прѣдъ мѣджѣ-
ша, за да сѣ испѣлнѣтъ сичкитѣ формѣ на за-
конѣта по тѣя частъ, или не, не знаежъ. Единъ
казнатъ че сѣ рѣшилъ въ мѣджѣща за да ча-
катъ да доѣдъ бѣща и на мома, другъ каз-
ватъ че окончателно иѣ потурѣчили, кѣе е ис-
тинѣна на този чѣсъ не можѣтъ казѣ. Тѣ сѣ
що казватъ че тюфѣкѣчѣта ше иѣ земе за же-
на, и чѣ тѣ за туй сѣ потурѣчили; а той то-
ва отказнатъ чѣ хѣберѣ нѣмѣлъ. Но сѣкой сѣмѣтъ
мѣмри на бабата зашто да пусѣна тозъ турѣчинъ
въ кѣшѣта сѣ.

— Да кажѣ мѣсецѣтъ; пѣа и повече отъ какъ
е дошла заповѣдъ отъ Цариградъ тука, и каз-
ватъ че тѣя заповѣдъ бѣла общо за сичкитѣ
вѣлаѣтъ, за да сѣ земе бѣделѣ (военнѣ дѣнокѣ)
и отъ дѣца шѣмъ сѣ родѣтъ, сѣгѣа тѣ да сѣ
момѣти. Туй е наѣара:о нашѣтъ граждѣне да
сѣ съберѣтъ ведѣтъжъ на общинѣта за да раз-
мѣсѣлатъ съ кой начинъ да сѣ молятъ на чест-
ното правителство за да отѣмѣтъ този прѣба-
венѣ дѣнокѣ, коюто не сѣ плащали нѣто по
времето на хѣрачѣ и пѣнѣчѣта. Казѣ сѣ че тѣ-
мѣтълѣ прошеніе да направѣтъ; но напѣрѣчили ли
сѣ, ше го направѣтъ ли и сѣ какъво сѣдѣрѣ-
ніе, тозъ чѣсъ не можѣтъ казѣ.

— Вѣра сѣ уловихъ и кѣнѣсѣкувахъ на
едѣнъ Бѣлгарскѣ люѣнтъ една частъ отъ запрѣ-
тѣнитѣ цаѣрѣни кѣпѣти, на корѣчкѣтъ на коюто
пѣа печатани Бѣлгарскѣ послѣдѣници. За за ре-
ценіето на тѣзи кѣпѣти пѣа сѣ пѣлѣтъжъ въ
«Л. Таймсѣ» отъ Русѣчѣшкѣтъ му допѣнитѣ, дѣ-
то сѣ казѣ че кѣрѣчкѣтъ на тѣзи кѣпѣти сѣ пе-
чатани въ Цариградъ и мѣнаѣ прѣзъ гоѣрѣю-
кѣ, коѣто ше каже, сѣ едѣно, прѣзъ цаѣзѣра. Гос-
подѣра на бѣлѣдѣницѣта Нѣвола Кѣселѣтъ е пу-
сѣнатъ пѣтъ порѣчѣтелство и ше да сѣ сѣдѣтъ
въ дѣнанѣта, както казѣватъ.

— По други новѣни отъ града на нѣко по-
катѣ сѣ училищнитѣ и пѣтанѣтъ, коюто поч-
нахъ мѣнаѣтъ поѣдѣлѣнитѣ и ше трѣлѣтъ до
Петровъ дѣнь, коѣто ше стане и пѣнѣвѣ-
чѣто на наѣаѣѣтъ: проѣлѣвано и прѣнѣно нѣтъ
но врѣме, отъ рѣсѣнитѣ дѣлѣвоѣ, коюто при-
дѣлѣватъ сѣгѣсъ-тоѣсъ; добро пѣлѣбѣе и вѣло-
дѣродѣе на сѣвѣнтѣтъ, на вошкѣтъ въ поѣто и
горѣтъ, и голѣма осѣдѣлѣностъ на парѣтъ въ
кѣсѣтъ на сѣлѣна и граѣни.

— Пѣшѣлѣтъ тѣя гѣдина тука сѣ прода-
дохъ отъ 12 до 15 гр. окѣта; берѣкѣтъ пѣтъ
сѣрѣдѣтъ.

Пѣлѣтъ отъ Дражѣ:

Подѣрѣтъ продължителнѣ засухѣ изобилѣтъ
дѣлѣвоѣ що паднѣхъ напѣсѣлѣтъ постѣжѣнитѣхъ
наѣлѣжѣтъ на земѣлѣцѣтъ. На много мѣста о-
бѣче по тѣзи страѣни многѣтѣсѣното бѣлѣжѣдіе
и духѣніе на топы и сухѣ вѣтрѣне засѣлѣхъ
земѣтъ и пѣгорѣхъ рѣватъ и сѣвѣбѣтъ. Въ
Ениѣже (на Кара Су), Сѣвѣча в Сѣрѣ. Шѣбѣнѣтъ
сѣнѣто бѣло достигнѣло до 100 пѣры окѣта, и
много отъ тоѣарѣнитѣ животнѣ умѣрахъ отъ
глаѣтъ. Накѣн злочѣстѣнитѣ отъ Сѣрѣ. Шѣбѣнѣтъ
казѣ, кѣто нѣма и хлѣбъ да ядѣтъ, испѣ-
трили едѣно средство, сѣ коѣто за мѣлко врѣме
сѣ отѣмѣнили отъ глаѣтъ. Едѣнъ дѣнь пѣлѣзѣли
та сѣдѣнали край пѣлѣтъ и чѣкаѣли да мѣнѣтъ
нѣкоѣ отъ тѣмъ да носѣтъ брашно и честѣта
пѣтъ наѣспѣлѣтъ порѣботѣли: Ето ти нѣ пѣлѣтъ
мѣлауѣватъ трѣма сѣлѣны коюто карѣли за пѣзарѣ
нѣколко кѣтары вѣтовѣренѣ сѣ брѣшно, пѣлѣ-
дѣлѣнитѣ кѣто гѣ вѣлѣла нападѣтъ на тѣхъ, пѣ-
дѣлѣватъ хорѣта та гѣ извѣрѣзѣватъ, а кѣтарыгѣ
покарѣватъ та занѣсѣтъ брашното на кѣшѣта сѣ,
иращѣтъ сѣ послѣ пакъ на пѣлѣтъ, развѣрѣзѣватъ
хорѣта, даѣватъ нѣмъ кѣтарыгѣ и чѣоѣлѣтъ прѣ-
зѣны и кѣто гѣ награѣватъ съ едѣно «Еѣвала»
испѣрашѣтъ ги.

Застѣваніето на търѣговѣнѣта отъ тюѣонитѣ,
много спѣлѣгнѣло на наѣздѣновѣнитѣ на жѣге-
лѣтъ отъ цѣлѣтъ Дражскѣ сѣнѣжѣтъ. А тоѣа
еще дѣто сѣ прѣдѣлѣжда и за нѣпрѣдъ поѣрѣкѣн-
нѣто на тюѣонѣното растѣнѣе отъ гѣ сѣсѣнѣлѣтъ
и черѣвѣтъ, докарѣло е въ тежѣко отѣчѣнѣ-
нѣе сѣселѣнѣтъ и търѣговѣнитѣ, коюто испѣрѣно чѣстѣти
и пѣргѣни пѣмѣрѣнахъ сѣ въ поѣстоѣнно дѣнѣжѣнѣе,
а сѣга не шѣкатъ на нѣкѣмѣтъ, но сѣвѣтъ прѣ-
зѣны и усѣрѣлили кѣто хѣвалѣти отъ нѣкоѣ гу-
бѣтелѣна болѣстѣ.

* * * Научѣнами сѣ че Еѣенѣчѣни най-пѣлѣтъ
рѣшѣли и почѣлѣли напѣравѣта на едѣно поѣо
дѣнѣе опрѣдѣлено за училище.

Нужѣна за едѣна училищѣна страѣна въ Еѣе а
сѣ усѣщѣше отѣколѣ, и нѣмѣ е прѣнѣлѣно нѣто
извѣствѣама тѣзи нѣонѣна. Иѣа едѣна кѣша бѣла

Въ Печатницата на Д. Арана.